

[Løvig Simonsen]

Vi rokker ikke ved dette decentrale princip, men vi peger på, at der er nogle problemer, der bør løses, og vi peger på, at disse problemer bedst kan løses, hvis man bruger ekspertisen i Miljøstyrelsen.

Hr. Leif Hermann var bange for, at der var lang vej fra den enkelte miljøgruppe eller borger til Miljøstyrelsen, men vi forestiller os da sandelig ikke, at der siddér en person ved et skrivebord i Miljøstyrelsen og fører kontrol med en virksomhed i et eller andet amt. Det er da klart, at personen er til stede på virksomheden. Det kender vi fra Kommunkemi, sådan foregår det, og det er derved, man får en bedre sikkerhed også for kontrollen.

Nu er det ikke nogle synspunkter, som vi har været alene med; jeg kunne da have lyst til at henvise til Berlingske Tidendes leder af 12. december 1986, hvor man helt klart tilslutter sig det synspunkt, som både miljøministeren og jeg gav udtryk for, nemlig at problemerne skal løses decentralt, men der er nogle problemer, og jeg citerer: »Der er behov for specificeret viden på mange områder, som ikke kan være til stede i alle regioner«, og det er jo rigtigt.

Dernæst en tredje ting, som jeg må tilføje. Mange af disse virksomheder har fælles karakteristiske træk. De faste emissioner, som vi havde oppe den 18. november 1986 og også i går, betyder, at de virksomheder, uanset hvor de ligger, skal behandles ens med hensyn til recipienten, med hensyn til udledninger, og det opnår man på denne måde.

Vi ser frem til at få afklaret, ikke holdningen til vores forslag, det har jeg fået afklaret her i dag, men spørgsmålet om, hvordan vi får klaret de problemer, som vores beslutningsforslag har påpeget. Jeg har forstået, at her er der større interesse for at finde et fælles arbejdsgrundlag. En af de ting, der er afgørende for at arbejde videre på dette grundlag, er, at ministeren 1. marts 1987 fremlægger en liste over disse virksomheder. I den forbindelse er vi da tilfredse med, at Miljøstyrelsen har taget kontakt med Amtsrådsforeningen, for jeg vil da ikke lægge skjul på, at jeg har fået mange henvendelser fra amter, der bestemte ikke deler de synspunkter, som Socialdemokratiet er kommet med, men på den anden side kan man altså godt konstatere, at der er nogle problemer, som skal løses ved, at ministeren brugte § 69

c. Jeg tror da på, at man også i de samtaler, man har med Amtsrådsforeningen, måske ikke får afklaret hele problematikken, men til sidst får en vis forståelse for, at nogle af disse virksomheders problemer bør løses ved, at man har centralt tilsyn og godkendelse.

Lad mig i den forbindelse nævne, at vi har peget på de tre raffinaderier. Det er ikke længere end en måneds tid siden, at vi havde et samråd, hvor vi drøftede det ene raffinaderi, og de problemer, det ene raffinaderi har, har det andet da selvfølgelig også, så stor forskel er der ikke i opbygningen. På den af os foreslåede måde kunne de ses i sammenhæng.

Vi kunne også for den sags skyld godt have nævnt nogle af de store kraftvarmeværker. Det har vi ikke gjort, fordi vi ikke var helt klar over, om de skulle med på indeværende tidspunkt. Når jeg tænker på disse forureningsbegrænsende foranstaltninger, som skal laves på disse virksomheder med hensyn til røggas og senere med hensyn til kvælstofilter, og også når vi tænker på udledningen af tungmetaller til recipienten, kunne det da godt tænkes, at også dette skulle tages med og ses som en helhed, således at de to store elsamslutninger kunne blive klar over, at centralt tilsyn og godkendelse også betyder, at man kan få en ensartethed i det arbejdsgrundlag, de skal have for deres investeringer.

Jeg skal til sidst sige, at vi tror, at forslaget, selv om det ikke bliver vedtaget, i hvert tilfælde får den betydning, at vi får aflastet amterne. Vi har ikke i forslaget klandret amterne eller kommunerne for deres tilsyns- og godkendelsesadministration, for det er ikke hensigtsmæssigt at gøre det, men man kan ikke lukke øjnene for, at der er sammenhæng mellem de lokale administrative afgørelser og så det forhold, at man skeler til de arbejdspladser, som findes dér. Det er da menneskeligt at gøre det, men sammenhængen er der da. Vi vil ikke lukke øjnene for det. Jeg tror, det var hr. Camre, der nævnte Proms Kemiske Fabrik. Den kender jeg bedre end nogen anden fra mit eget amt, og jeg kan ikke undre mig over, at man f.eks. i kommunalbestyrelsen i Rødby, da der var tale om, at Proms Kemiske Fabrik ville flytte til Rødby til et af de områder, som var udlagt til stærkt forurenende virksomheder, sagde nej tak, ikke fordi man ikke ville have en virksomhed, men